

[Henry Christensen.]

om, hvorvidt der var mulighed for en frivillig ordning? Jeg ser godt, at nationalbankdirektøren har ført en forhandling, men har regeringen gjort det? Har regeringen forsøgt en sådan forhandling? Det har jo en meget stor betydning, for hvis det var en administrativ ordning, man enedes med kreditinstitutionerne om, var afviklingsmulighederne meget lettere, end når det er en lovgivningsmæssig ordning, man gennemfører. Eller har ministeren overhovedet ikke forhandlet?

Det er jo en lang række praktiske problemer, der på den måde kommer til at opstå. Generationsskiftet bliver vanskeliggjort, og mange andre ting kunne nævnes i den forbindelse.

Det, som lovforslaget også er udtryk for, er indførelsen af en slags lånedifferentiering. Jeg er godt klar over, at dette har socialdemokratisk sympati, men kan det have sympati på liberalt hold her i det høje folketing? Kan det radikale venstre tænke sig at række hånd til en politik, der har sigte mod en form for lånedifferentiering som den, der bliver resultatet af denne lovgivning?

Må jeg i den forbindelse videre pege på følgende. Vi har hørt det ærede medlem hr. Ove Hansen bebude, at regeringen vil fremkomme med lovforslag om særlige låneforanstaltninger over for kommunerne. Betyder det, at vi nu skal se forskellige former for lånedifferentiering præsenteret af den høje regering? Er ministeren klar over, at lovforslaget foruden at forvride den liberale økonomi, der sikrer den mest effektive udnyttelse af den for knappe kapital, stiller os over for nogle meget mærkelige og vanskelige politiske problemer?

Det er jo en besynderlig dag. I eftermiddags fik regeringen gennemført et lovforslag om, at staten skal have lov til at udstede for 100 mill. kr. præmieobligationer, og i aften kommer regeringen og foreslår, at nu skal vi begrænse realkreditinstitutionernes adgang til at udstede lån. Det er altså en i sig selv selvmodsigende politik, og det er et eksempel på den nye stykvisе politik, vi alt for længe har stået over for. Tror regeringen egentlig selv, at den ved denne næsten desperate måde at optræde på tilrettelægger det solide grundlag, der

skulle til for at skabe fornøden tillid i befolkningen? Vi vil hos os ikke benægte, at vi nu ved egen skyld er bragt så langt ud, at vi her i Danmark står over for vanskelige og akutte, alvorligt påtrængende økonomiske problemer. For nogle måneder siden havde regeringen råd til at sige: vi forhandler ikke videre med de store oppositionspartier. Tror den selv, den er så stærk og har så stor tillid i befolkningen, at disse næsten desperate forsøg er i stand til at ændre indstillingen? Jeg tror at måtte sige, at regeringen efterhånden er kørt så langt ud og har skabt en så stærk mangel på tillid i befolkningen, at det er et stort spørgsmål, om den økonomiske balance overhovedet kan genskabes, så længe regeringen påkalder denne mistillid.

Det er en alvorlig økonomisk udvikling, vi står over for. Den skaber ængstelse mange steder, og den skaber især ængstelse, fordi det er mishandlingen af egne gode muligheder, Danmark præsterer i disse tider med en regering, der har vist manglende mod, da modet krævedes. Derfor er det i så høj grad selvskabte plager, regeringen stiller befolkningen over for.

Poul Møller: Det er hårde vilkår, den høje regering byder folketinget i disse dage. Vi kunne vågne i morges og læse i Politiken, at nu skulle vi ind og vedtage et nyt lovforslag inden pinse, nu skulle man ordne obligationsmarkedet i en fart, for nu havde regeringen fået et brev fra Nationalbanken, og det havde man så talt med det ærede medlem hr. Westerby og med det radikale venstre om, så nu var der sikret gennemførelse af en ændring af hele obligationspolitikken og obligationsmarkedet her i Danmark. Det er jo udmærket, at regeringen kan ordne sådan en ting i en håndevending, men det er ikke så nemt for folketinget at få disse problemer stukket ud en tirsdag eftermiddag med henstilling om at gøre dem færdige inden fredag.

Nu kan det ikke komme helt bag på den høje regering, at der har været noget i vejen med obligationskurserne gennem et stykke tid. Vi er i hvert fald nogle stykker, der har prøvet på at forklare regeringen, at det gik ikke med obligationskurserne. Vi er også nogle, der har prøvet at henlede regeringens opmærksomhed på, at den